Doğan Kardeş

SAYI 21 17 MAYIS 1976 250 KURUŞ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
17 MAYIS 1976
Sayı: 21 Sıra No: 1061
Yıl: 32 Cilt: 1

Sahibi:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare:
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **100 TL.** ★ Altı aylık: **50 TL.** ★ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: **200 TL.** ★ Altı aylık: **100 TL.** Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu göndeirlmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, ISTANBUL)

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel.: 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM:
[illegible]

19 MAYIS BAYRAMINDA

GENÇLERİN DE GENCİ OLAN OKUYUCULARIMIZLA

DOĞAN KARDEŞ, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı'nı gençlerin de genci, yepyeni bir gençliğin fideliği olan ilkokul çevrelerinde kutluyor...

Bugünün küçük kardeşleri, fakat yarının ağabeyleri, ablaları ve daha büyükleri olmaya aday ilkokul öğrencilerinin sevincine katılıyoruz.

Dergimizde giriştiğimiz yeniliklere, her hafta bir yenisini katmaya devam ediyoruz. Bunlardan biri küçük okuyucularımızı yarının geniş kültürüne hazırlayacak olan eğitim hayatında kendilerine yardımcı olmaktır. Bu amaçla sunduğumus test örneklerini hazırlayan, 35 yıl ilköğretim alanında başarılı bir hayat geçirmiş ve bugün çoğu yüksek mevkilerde bulunan on binlerce öğrenci yetiştirmiş bir arkadaşımızdır. Mustafa Ersoy, öğretim ve yönetim hayatının çeşitli kademelerinde resmî hizmetini gördükten sonra siz küçüklere de yetişmiş ve çabalarınızı kolaylaştırmak talihine erişmiştir.

Başka bir yeni yayınımız da herkesçe sevilen spor yıldızlarının nasıl yetiştiklerini anlatan, canlandıran bir dizidir. Arkadaşımız Fahri İkiler, ünlü sporcuların kendileriyle konuşup yazısını hazırladı. Resimlerini de dergimizde biten Yaman Gazeteci tefrikamızın ressamı Özdemir ağabeyiniz yapıyor.

Hepinize daha büyük, daha güçlü ve her zaman neşeli nice 19 Mayıslar dileğiyle... ■ **DOĞAN KARDEŞ**

1976 ANNELER GÜNÜ'NÜN GÜLÜ ANNECİĞİM. SENİ KUTLAR, ELLERİNDEN ÖPERİM

Sibel Men (**Muğla**), Sayra Kurtkan (**İstanbul**), Sarhat Duru (**İstanbul**), Sevil Akat (**Ankara**), Derya Bengi (**İstanbul**), Melek, Alemdaroğlu (**İzmir**), Can Girit (**İskenderun**), Hikmet Güler (**Bursa**), Nihal Sencan (**Bursa**) Mustafa Göktan (**Elâzığ**), M. Emin Adanalı (**İstanbul**), A. Saffet Durmuşlar (**Gaziantep**), Canan Ertay (**Ankara**), Sema İyigünler (**Zonguldak**), Bahar Cengiz (**İstanbul**), Fatih Tükenmez, Meliha Tükenmez, Refika Tükenmez, Nuray Tükenmez (**İstanbul**), Gülçin Akeren (**İstanbul**), Mehmet Bayar (**Hatay**), Özden Mısırlıoğlu (**Karaman**). Erdal Öztekin (**Trabzon**), Nihat Palabıyık (**İstanbul**) Jale Kabataş (**İstanbul**), Hülya Berkem (**Kıbrıs**), Cezmi Peypirci, Bahri Açık, Coşkun Karakoca, Cezmi Güngör, Hacı Aslan, Ali Göktaş (**Adana**), Ahmet Ömerağa (**Kıbrıs**).

BAŞIMIZDA GEZDİRDİĞİMİZ

BİR ELEKTRİK ARACI

ABLANIZIN, ya da annenizin saçlarını yıkadıktan sonra bir kurutma makinesini fişe takarak onları kuruttuğu oluyor mu? Berber dükkânlarının önünden geçerken de bu aracın kullanıldığını görmüşsünüzdür. Acaba nasıl işlediğini merak ettiniz mi?

Aslında bu makine, çok basit bir prensip üzerine çalışır. Motoru çalıştıran düğmeye bastınız mı pervane hızla dönmeye başlar. Döndükçe mahfazasının üzerindeki deliklerden, dışardaki soğuk havayı alır ve ağız kısmından sıcak hava olarak üfler.

Deliklerden içeri giren hava, sıcak tellerin üzerinden geçerken ısınır. Tabiî tellerin prizden gelen elektrik akımı ile ısındığını biliyoruz. Bu makinenin çalışması geçen sayılarımızdan birinde tanıttığımız ısıtıcıların ısı verme prensibini hatırlatıyor değil mi?

Saç kurutma makinesinde de ön planda aracın emniyeti gelir. İmalâtçılar elektrikli araçları o şekilde yapmalı ki, düşebilecek hataları tesirsiz bıraksın.

EMNİYET TEDBİRLERİ

Emniyet tedbirlerinden biri, ısıtıcı elementlere el değmemesi için yapılan iskaradır. Öteki de kurutucu işler durumda bir yere bırakıldığında, hava giriş deliklerinin kapanması tehlikesini önlemek için makinenin kendiliğinden durmasıdır. Yine de dikkatli olmalıdır. ■

Hava içeri alınıyor ve ısıtılarak dışarı veriliyor. Böylece saç kurutuluyor.

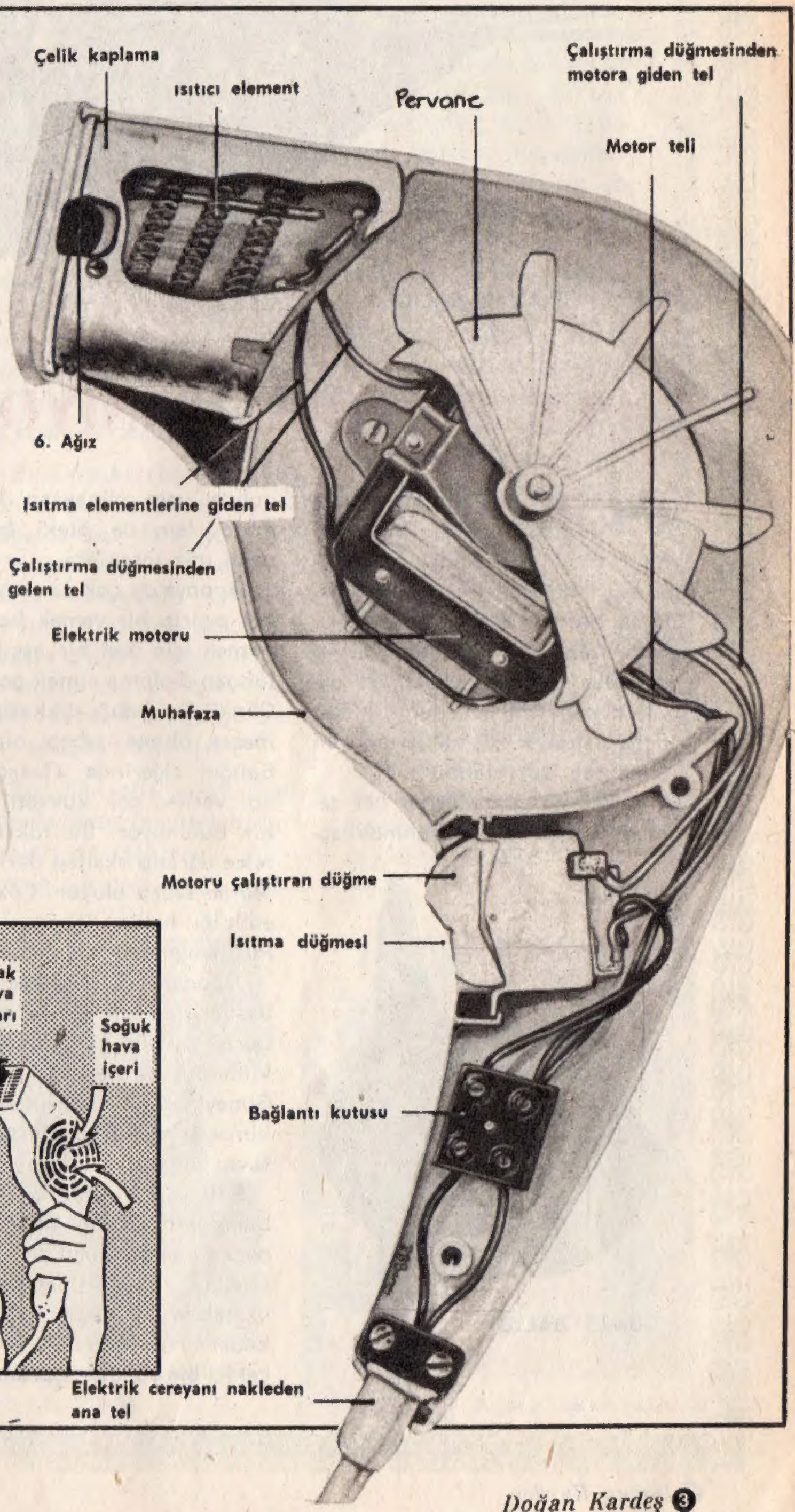

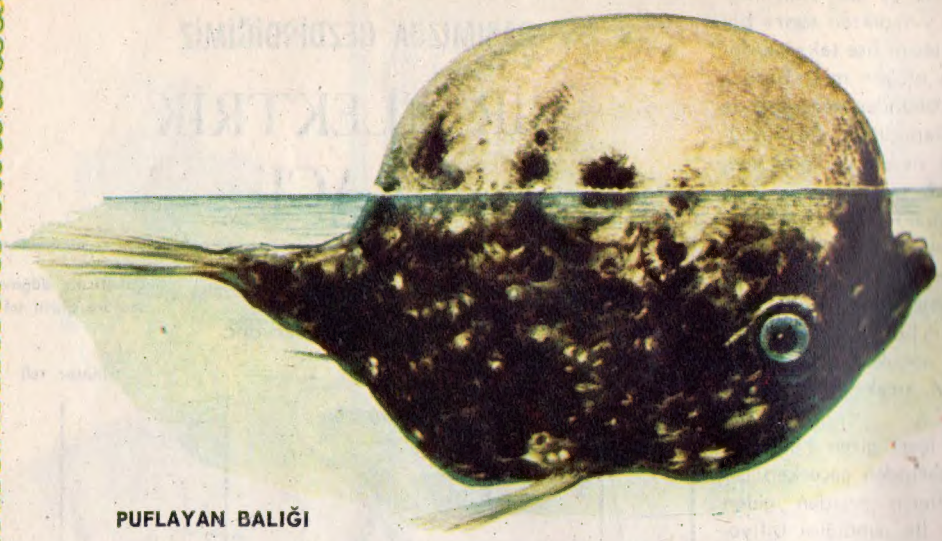

PUFLAYAN BALIĞI

PUF BALIĞINI TANIYOR MUSUNUZ?

HİÇ Puf böğreği gibi kabartılmış, kocaman bir balonu ısırmayı denediniz mi? İmkânsız diyeceksiniz; haklısınız. Oysa puf balığının düşmanları, balon gibi de olsa onu yalayıp yutmaya çalışırlar. Saldırıya uğrayan balık da vücudunu üç kat daha şişirerek düşmanlarına yem olmaktan kurtulabilir.

Ancak aldığı tedbirler her zaman yeterli olmaz. Eninde sonunda yem olmaktan kurtulamaz. Hem de öteki balıklara değil, biz insanlara...

Japonya'da çok sevilen bu balığı pişirip bir yemek haline getirmek için özel bir aşçılık okulundan diploma almak gerekiyor. Çünkü Puf balığı dikkatli pişirilmezse ölüme sebep olabiliyor. Balığın ciğerinde «Tetrotoksin» adı verilen çok kuvvetli bir zehir bulunuyor. Bu toksin kalbi felce uğratıp oksijen darlığına ve ölüme sebep oluyor. Çok dikkat edildiği halde, Japonya'da hâlâ Puf balığından zehirlenenler var.

Japonlar bu puflayan balığı başka işler için de kullanıyorlar. Derisi şişirilip kurutulunca gayet kullanışlı bir fener oluyor. Bazı Güney Deniz Adalarında oturan kimseler de Puf balığı derisinden savaş miğferi yapıyorlar.

Puflayan balığın yeğeni diyebileceğimiz Güneş balığı da bir başka marifet güçtedir. Bu balık boyunu 75 santimetreye kadar uzatabilir. Kilosunu ise istediği kadar arttırabilir. Bu balığın ilgi çekici bir yönü de gövdesinin hiç olmayışıdır. Sanki sadece yüzgeçleri bulunan bir kafadan meydana gelmiştir. Bu garip görünüşünden dolayı bulunan «Kafa balığı» da denir.

Boyuna karşılık omurgası sadece 2 - 3 santim uzunluğundadır. Derisinin altında, fil derisi kadar sağlam olan 7 - 8 santim kalınlığında bir kıkırdak tabakası vardır. Balığın eti pişirildiği zaman pelte gibi eridiğinden pek yenmez.

Puf ailesinin başka bir üyesi de Kirpi balığıdır. Bu balık da aynı korunma metodu ile düşmanlarına meydan okur.

GÜNEŞ BALIĞI

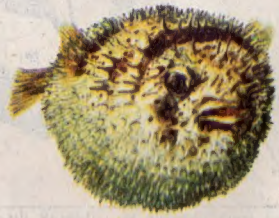

KİRPİ BALIĞI

MİNİ AT

Yorulduğu zaman sahibi onu kucağına alır.

AVUSTURYA'nın Viyana şehri dolayında küçük bir evde yaşayan 49 yaşındaki Ogüst'ün bir eşi, bir oğlu var. Bir de köpekleri...

Artık tamam, diyorsunuz değil mi? Hayır... Bir de küçük atları var ki, çok sevimli bir hayvan olduğu için adını Prens koymuşlar. Prens aşağı, Prens yukarı...

Bu mini at bizim Midilli adını verdiğimiz en bodur cins attır. Boyu yerden 60 santimetredir.

Prens gerçekten sevimli... Ogüst'ün çarşı alış verişi yapmasına yardım ediyor; ufak tefek eşyasını taşıyor. Avusturya'ya Güney Amerika'dan getirilmiştir. Orada bu cins hayvanı bol bol yetiştiriyorlar. Prens'in geldiği yerde daha küçükleri de var. Hele bir tanesi yalnızca 30 santimetre. Prens onlara nispetle boylu boslu bir delikanlıdır.

Bununla beraber sahibi bazan onu kucağına alıyor. İri köpeklerden farkı olmadığı için otomobile de binebiliyor. Fakat caddelerde sahibinin yanında tıpış tıpış yürüdükçe herkes onunla meşgul. Prens'in küçük nal şıkırtıları, modern hayatın sokak gürültüleri arasına karışmıştır.

Bu mini atlar ufak, hafif olmak üzere sırtlarında çocukları da taşırlar.

Sirklerde görmüşsünüzdür. Koca koca atlar, filler, arslanlar arasında bir de bu küçük Midilliler yer alır. Bazı sirkler, oyun aralarında zararsız hayvanlarını bahçeye çıkararak çocuklara yakından gösterirler. İşte o zaman mini atlar en çok sevilen yaratıklardır. Tıpkı bir at gibi koşumları, eyerleri, palanları ve ponponlu yularları vardır. Çocuk kocaman attan korkar da onun ufak bir modeli sayılan Midilliden korkmaz. Tam tersine, onu sever, onunla konuşur âdeta.

Bizim Prens de sahibi Ogust'ün evinde onun oğluyla arkadaşlık ediyor. Birbirleriyle o kadar içli dışlıdırlar ki, başbaşa aynı kitabın resimlerini izliyorlar. Fakat Prens arada bir arkadaşının dalgınlığından faydalanarak onun sandviçini yemeği unutmuyor. ■

Kitaba da çok meraklıdır Prens

Ailece sokak gezisi

HAYATA

1973 yılının 19 şubatın'da Avustralya hava yollarına ait bir minik uçak Brisbeyn şehrinden kalkarak Sidney şehrine doğru yol almaya başlamıştı. Ne yazık ki, 7 kişilik yolcu ve mürettebat Sidney'e varamadı. Korkunç bir fırtına patlak vermişti. Uçaktan hiç bir haber alınamamıştı. Hava yatıştıktan sonra bir filo, kayıp uçağı aramaya çıktı. 75 kilometrelik bir alan günlerce tarandıysa da uçağın enkazına rastlanamadı. Anlaşılan bu talihsiz uçak olduğu gibi okyanusun derinliklerine gömülmüştü. Herkes öyle sandı.

Oysa uçak, okyanusa değil ama, Kaybolmuş Dünya bölgesine düşmüştü. Düşerken de iki büyük ağacı biçmiş ve yanmaya başlamıştı. 4 kişi hemen o anda ölmüştü. Üç kişi ise pencereden çıkmayı başarmıştı. Kurtulan J. S. Pravd ve J. R. Binster Avustralyalı idi. Diğeri ise Vestray adında bir İngiliz iş adamıydı.

Hepsi fena halde yaralanmıştı. Pravd'ın bacağı kırılmıştı. Vestrey'in sırtı ve elleri yanmıştı. Hiç birinde kıpırdayacak hal yoktu. Fakat Vestray cesurca bir davranışla aşağı yamaçlara inip yardım istemiye kalkıştı. Yolları hiç bilmiyordu. Düşe kalka, yuvarlanarak, böcek bulutlarını aşarak ilerliyordu. Birden çalıların bitimindeki boşluğa bastı ve uçurumdan aşağıya yuvarlandı. Bu arada Pravda ve Binster yanmış enkazın yanında Vestray'in dönüşünü bekliyorlar, yardım bulabilmesi için dua ediyorlardı. Günler, geceler geçti, artık yavaş yavaş ümitlerini kaybediyorlardı.

⁂

Bernard Reyli cesur bir ormancıydı. Yasak bölgenin yakınlarında oturan bu adam, uçağın başına gelenleri ufak radyosundan öğrenmişti. 21 şubat'ta bir komşusu 2 gün önce, bölgelerinde bir uçağın dolaştığını söylemişti. Daha sonra civar köylerde oturan kardeşi de uçağı gördüğünden söz etmişti. Hiç şüphe yoktu. Uçak Kaybolmuş Dünya'ya düşmüştü. Ormancı Reyli, enkazı aramaya karar verdi. Belki hâlâ yaşıyanlar vardı. Az bir ümit de olsa, bir şeyler yapılabilirdi. Balta girmemiş tepeleri tırmanmanın ne güç bir iş olduğunu biliyordu. Sık çalılar onu her an uçurumun kenarına getirebilirdi.

Ama o yılmadı. Böcek bulutlarını aştı. Sık çalıları keserek kendine yol açtı. Sonunda her tarafı görebileceği bir düzlüğe çıktı. Birden kalbi hızla çarpmaya başladı. İşte ilerde kahverengi bir leke görünüyordu. Belki sa-

DÖNÜŞ

dece bir yangın artığıydı. Ama belki de... parçalanmış uçağın enkazı...

Enkaza ulaşmak için hayatının en zor yolculuğunu yaptı. İlkin uçurumdan aşağı düşen Vestray'in cesedi ile karşılaştı. En sonunda Pravd ve Binster'in yanına ulaştı. Çok şükür ikisi de yaşıyordu. Ama o durumda yapılacak bir şey yoktu. Onları kasabaya götürmesi gerekiyordu. Tek başına bu işi başarması imkânsızdı. Geldiğinden çok daha süratli, fakat o derece de tehlikeli bir yolculuktan sonra Brisbeyn körfezine ulaştı. Bir telefonla şaşırtıcı haberini kasabaya iletip yardım istedi.

Pravd ve Binsted'i kurtarmak için bir doktor ve üç yardımcının yeterli olacağını söyledi. Buna karşılık 80 gönüllü yola çıktı. Çıktı ama ancak 35'i yaralılara ulaşabildi.

Cesur ve sabırlı ormancı Reyli sayesinde iki yaralının hayatı kurtulmuş, ölüm ormanından sağ çıkmışlardı. ■

ENGİN VEREL Nasıl futbolcu oldu?

Yazan :
FAHRİ İKİLER
Çizen :
ORHAN ÖZDEMİR

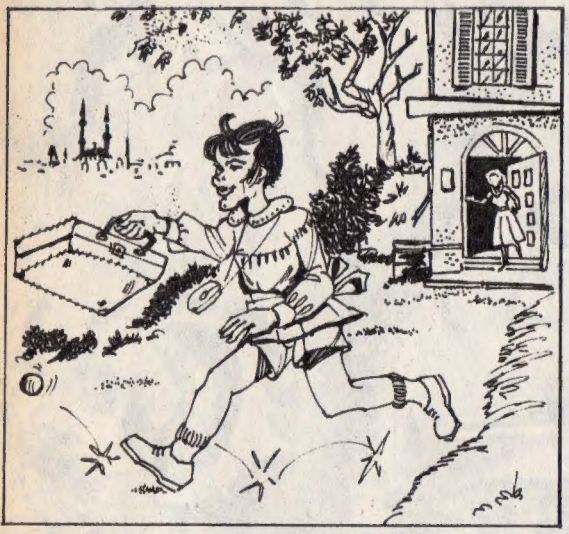

BUNDAN SONRA ELİNDE ÇANTASI VE ÖNLÜĞÜYLE ŞEHREMİNİ İLKOKULUNUN ÖĞRENCİLERİNDEN BİRİYDİ ARTIK ENGİN. BİR YIL SONRA AİLESİ FINDIKZADEYE TAŞININCA ENGİN'DE AKSARAY DENEME İLKOKULUNA GİTMEYE BAŞLADI... ENGİN'İN TOP PEŞİNDE KOŞUŞLARI OKUL BAHÇESİNDEDE DEVAM EDİYORDU...

GÖZ AÇIP KAPAYINCAYA KADAR KÜÇÜK ENGİN OKUL ÇAĞINA GELMİŞTİ.. YAŞITLARI İLKOKULA BAŞLAMIŞTI BİLE...

ARKADAŞLARI ARASINDA EN İYİ FUTBOL OYNAYAN OLDUĞU İÇİN ENGİN'İ KENDİ TARAFLARINDA OYNATMAK İSTİYORLARDI...

BİR 19 MAYIS TÖRENİNDE DENİZ SUBAYI ELBİSESİYLE TÖREN'E KATILDI.. BU KIYAFET ONA ÇOK YAKIŞMIŞTI. ÖĞRETMENLERİ VE ARKADAŞLARI ONUN BU DEĞİŞİK KIYAFETİNİ ÇOK BEĞENMİŞLERDİ.

MANTAR KIZ

DİNLE BENİ. BENİM BİRAZ İŞLERE BAKMAM GEREK. BURAYA OTUR VE KALKMA...

Mmm-mmmm mmm...

AA. NİYE ÇUKUR KAZIYORSUN?

ÇÜNKÜ MANTAR DEDE SÖYLEDİ. MANTAR DEDENİN SÖYLEDİĞİNİ YAPMALIYIZ.
İYİ AMA. BU ÇUKUR NEYE YARAR.

BİLMİYORUM AMA MANTAR DEDE...
SAÇMA İNSAN SEBEBİNİ BİLMEDİĞİ ŞEYİ YAPMAZ, MANTAR DEDENİN DEMESİYLE.

SONRA MANTAR DEDE ALLAH DEĞİLYA! HER DEDİĞİ YAPILMAZ Kİ SEBEBİNİ BİLMEDEN!

HEY. O KÖPRÜDEN MANTARLAMA.
NİYE! MANTAR DEDE İSTEDİĞİNİ YAP DEDİ.

AA. HALA UYUYORMUSUN. HAYDİ İŞİNE DÖN TEMBEL.

SENDE ÇOK YİYORSUN. KARACİĞERİN BOZULACAK.

BEN BU İŞTEN ANLAMAM AMA ÖBÜR UÇTAN KESMELİSİN.

HALA MI? UYUYORSUN.. BU KADARIDA FAZLA

ÇİÇEĞİMİ GÖZEN YARMI İÇİNİZDE?
KÖREBE OYNAYALIM MI?
BİR YARDIMIM DOKUNMA BİLSE.

SONRA...
KÖYE DÖNÜ-YORUZ.
YORUCU BİR GÜNDÜ HA.!
PÜFF!
BİRİSİ YEMEĞİ HAZIRLASIN.!
İZİN VERİN BEN PİŞİREYİM!
LEZZETİNDEN PARMAKLARINIZI YİYECEKSİNİZ!
BİRAZ KARABİBER, KEKİK, DEFNE...
GÜZEL KOKUYOR!
KİM TADINA BAKMAK İSTER.!
BEN!
ÜÜP!
Mmm..
NASIL!
BÖYLE ŞEY YEMEDİM HİÇ!
SANA BİRŞEY SORACAĞIM!
NE?
İPEK BİR ELBİSE YAPACAĞIM! NE RENK OLMALI SENCE..?
BENCE..
KOLLARI AÇIK MI YOKSA DANTELLİMİ OLMALI SENCE....
BENCE..
ETEĞİNE DE HEY BU NE KOKU.!
HII.!
EYVAH! YEMEĞİM YANDI. SENİN SUÇUN BENİ LAFA TUTTUN!
!
O KADAR DA KÖTÜ DEĞİL. BİRAZ DİBİ TUTMUŞ!

(Devamı V

DEDEMİN EVİ

■ KEMALETTİN TUĞCU

SELMA Halam:

— «Babam karar versin,» dedi. O hepimizden akıllıdır. Sorumluluğu kimse üstüne almadığına göre ona bırakalım. Olur mu Baba?»

Dedem hepsinin düşüncesini öğrendikten sonra müteahhit'e haber yollayıp bir anlaşma yapmağa karar verdi.

O akşam Belma Halam'la Basri Eniştem istemiyerek gittiler. Dedem buna çok üzüldü:

— «Keşke evi biraz daha geniş tutsaydık,» dedi.

Deniz Ablam:

— «Sen daha uslanmadın Dede,» dedi.

Dedem içini çekti:

— «Sen dede olamazsın ama nine olursun,» dedi. «Ozaman anlarsın. Kimi kızım, kimi oğlum, kimi gelinim, kimi damadım, sonra da torunlarım. Hangisinden geçeyim. Ben ailenin köküyüm. Ötekiler dalım, budağım.»

Dedem müteahhidi çağırıp

hem satılacak yeri, hem kurulacak evi düşüne dursun Annem küçük evin bütün işini görmeğe, yemek hazırlamağa, öteki işleri yapmağa çalışırken, Selma Halam sık sık ona sesleniyordu:

— «Nevin, kızım, bana göre iş yok mu? sen çok yoruluyorsun.»

Annem:

— «Pirinç ayıkladın ya abla,» diyordu. Pek sıkışırsam rica ederim.»

Deniz ablam biraz erken geldiği için, keman çalacak vakit kalıyordu. Ama kız Selma Hanım'ın yattığı odanın kapısını yavaş yavaş açıyor, içeriye bakıyor, Selma Halam sesleniyordu:

— «Bir şey mi aradın Deniz?»

— «Hayır Teyze'ciğim, size baktım uyuyormusunuz diye? keman çalacaktım da.»

— «Sen çal kızım. Ben dinleye dinleye de uyurum.»

Ne olmuştu bu kavgacılara, bir yangın gelmiş, sokakta kalmışlar, hepsi uslanmışlar mıydı? Enişteler bakarak hiç bir işe elini sürmeyen Babam şimdi sabahları erkenden kalkarak alış veriş yapıyor, iki eli dolu geliyor, sonra işine gidiyordu.

Bir akşam ben ders çalışırken Dedem büyük bir kâğıda çizgiler çiziyordu. Ödevimi yaptıktan sonra yanına gittim Ne yaptığını sordum.

— «Yeni evin planını,» dedi.

— «Ne zaman yapılacak?»

— «İnşallah ilkbaharda havalar düzelir düzelmez başlarız, sonbahara kadar da biter.»

— «Kim yapacak?»

— «Arsa sattığımız müteahhit. Kendisi de bir apartman yapacak. Bir çatı altında üç daire. Önleri hep teras. Üçer odalı,güzel mi?»

— «Dede, çocuk gibi sorarsın adama, sen yaparsın da güzel olmaz mı?»

... ...

Dedem'le ilgili anılarım burada bitti.

Çünkü benim Dedem yok artık.

Dedem öldü.

Ayda yılda bir, Deniz ablamla onun yattığı yere gideriz.

Onun yattığı yer mermerden bir karyolaya benzer. Başucundaki taşta adı ile doğduğu ve öldüğü tarih yazılıdır. Bu mermer karyolayı Dedem'e Babam yaptırdı.

Bayram günlerinde Annemle Babam da giderler oraya. Arada bir Belma Halam da gelir. Mermerlerin üzerine oturur, onu konuşurlar.

Ne tuhaf değil mi? İnsan doğuyor, büyüyor, okuyor,bir iş sahibi oluyor, çocuk yetiştiriyor, onları büyütüyor, ölünceye kadar onların rahatı için çalışıyor.

Yalnız gittiğimiz zaman Deniz Ablam:

— «Yaşantısı süresince yalnızlıktan yakınırdı, diyordu. Yalnız doğmuş, yalnız büyümüş, çevresindekilerden ilgi görmemiş, hep bu yalnızlığı duymuş. İşte burada da yalnız yatıyor.»

Yeni evli olan Deniz gözlerini siliyor:

— «Yaşasaydı,» diyordu. Ona biz baksaydık, onun yanın-

da otursaydık, ona yalnız olmadığını duyursaydık. Ama zaman kalmadı işte. Bir sabah onu yarı aralık gözleriyle, tatlı yüzüyle soğumuş, bulduk.»

Bu kız da ailenin geçimsizliği yüzünden bir hırçınlık kalmış. Ne zaman kocası Tarık ağabeyim:

— «Deniz, artık ağlama, haydı gidelim.»

Dese, dişlerini sıkar:

— «Dedem olmasaydı, beni okutmasaydı sen beni zor bulurdun,» ded. «Tabii burada durmaktan canın sıkılıyor, çünkü senin Deden değildi o. Tatlım benim, güzel Dedem, yavrum Dede'ciğim.»

Kız yeniden ağlarken Tarık Ağabeyim:

— «Peki peki,» der. «Üzme kendini. Hepsini anlattın. Deden dedelerin kralı, örnek bir insanmış.»

Deniz Ablamın kimse üstüne varmaz. Kavgaya başladı mı çenesiyle üstün çıkamazsa insanın üzerine atılır, daha olmazsa ısırır, yine başa çıkamazsa eline makas, bardak ne geçerse fırlatır. Sonra oturur saatlerce ağlar.

Haksızlıklara dayanamıyan kızcağıza bu hırçınlığı veren Anası, Babası, Ailesidir.

Ben ortaokuldayken o Üniversiteden mezun olmuştu. Eve gelir gelmez ağlamağa başlamıştı. Kim varsa toplandı çevresine. Büyük Halam bile onu teselliye çalışıyordu.

— «Deniz imtihanlarda başaramadınsa üzme kendini. Bir daha yıla daha başarılı olursun.»

Hiç unutmam, Deniz yaşlı gözlerini Halama çevirmiş:

— «Teyze,» diye haykırmıştı. «Sen benim imtihanlarda başaramadığımı hiç gördün mü?»

— «Peki, neye ağlıyorsun bukadar?»

eniz hıçkıra hıçkıra:

— «Dedeme ağlıyorum,» demişti. «Bugünleri göremedi.»

SON

ANNENİN KÖŞESİ

BİR ÖĞRETMEN ANNENİN YAZDIKLARI

«ANNELER KÖŞESİNE TEŞEKKÜRLER... Devamlı almakta olduğumuz DOĞAN KARDEŞ'i kızımla birlikte zevkle okumaktayız. Biz anneler için ayırdığınız bu köşede bir anne, daha doğrusu bir okuyucu olarak benim de bir katkım olsun istedim. Bu sayıdan bir veya iki sayı önce televizyondan şikâyetlerini bildiren bir annenin yazısını okudum. Tabii ki dertlerin başında çocukların derslerine mani oluşu, geceleri geç yattıkları için sabahları uyanamadıkları... Daha bunun gibi birçok şikâyetler.

Bugün sınıfta öğrencilerimle «Kanser Haftasını» işlemiştik. Akşamki televizyon proğramında Kanser Haftası ile ilgili konuşmalar bizim işlediklerimizi tam anlamiyle perçinledi. Dünya Çocuk günü, Birleşimş Milletler Günü, Aşı, Orman Haftası, Sağlık... Daha buna benzer sayılamıyacak kadar birçok konularda televizyon bir kaynaktır. Diğer bir konu Asya, Afrika, Amerika memleketleri gibi, Taç Mahal, Japonya, Çin, Buzullar diyarı gibi emsalsiz yerleri memleketimizden kaç kişinin gidip görebilme imkânı var?

Tarihi dile getiren, edebiyatı yaşatan, müzik zevkimizi okşıyan televizyon bence çok faydalı bir araçtır.

Şimdi benim açımdan annelere, bir öğretmen anne olarak tavsiyem; şayet çocuğunuz televizyonda kendi seviyesine göre seyredeceği programı ayarlayamıyacak yaşta ise, bunu siz ayarlıyacaksınız. Onun seviyesindeki programları seyrettirip, diğerlerinde derhal dersine çalışmasını, önceleri siz alıştırıp, sonraları tabii bir alışkanlık haline getireceksiniz. Kısaca çocuk kendi seviyesinde olmıyan bir programda kendiliğinden kalkıp derslerine çalışmaya gidiyorsa bunu başarmışsınız demektir. Artık televizyon problemlikten çıkmış sayılır. Az da olsa aydınlatabildim mi bilemiyorum.

Sayın DOĞAN KARDEŞ'e ve tüm annelere ailece en iyi dileklerimizi yollar, saygılar sunarız.»

— SEVİM ERDEN (Mersin)

Teşekkür ederiz. Hediyeniz adresinize postalanmıştır. Bu sayfada mektubu yayınlanan her anne veya çocuğa birer hediye gönderilir. Mektubunuzu Doğan Kardeş adresine yollarken (Annenin Köşesi) yazmayı da unutmayınız.

Burak
İlkokul
MİNİ - M
BAND

KARŞIMIZDA 120 kişilik minyatür bir ordu birliği var. Âdeta Burak Reis İlkokulu çocuklarından kurulu küçük bir bando. Hepsi birer Mehmetçik kadar ciddî, başları dik, önümüzden geçip gidiyorlar. Seslerinin inceliği ve boylarının küçüklüğü dışında gerçek bir bandodan hiç bir farkları yok. En önde şanlı bayrağımızı taşıyan bayrak takımı ve okul flâması, arkasından boru, trampet ve davul gruplarıyle bu muhteşem bando karşısında hayretlerimizi gizleyemiyoruz.

Bundan sonra hiç bir notası aksamayan parçalarını ardarda sıralamaya başlıyorlar: Uvertür, Tekleme, Sarı ve Vatan Marşı...

Öğretmenleri Erdoğan Aksoy küçüklerin her şeyi ile yakından ilgilenerek onların başarılarına büyük katkılarda bulunuyor.

120 KİŞİLİK BANDO

Bando kadrosu dört yıldan beri 120 kişi. Bu sayının yarısı her yıl yenilenerek, gidenlerin yerine imtihanla yeni öğrenciler alınıyor. Böylece yaş seviyesi hep aynı kalıyor. Bu imtihan kulak, ritm ve yürüyüş dallarında yapılıyor. Başarı gösteren öğrenciler bando kadrosuna girmeye hak kazanıyorlar.

Bando kadrosu şu guruplardan meydana geliyor: 57 Trampet, 47 Boru, 5 davul, 5 zil, 3 tane tambur majör, 1 maskot majör ve bir maskot. 16 kişiden oluşan bayrak takımı ve flâma, bando kadrosuna dahil değil, gerektiğinde katılıyorlar.

Didem Aksoy üçbuçuk seneden beri bandonun maskotu. Kendisi altı yaşında ve henüz okulun öğrencisi değil. Önümüzdeki yıl okula başlayınca maskotluktan, maskot majörlüğe terfi edecek ve majör sopası taşıma hakkını elde edecek.

MASKOTLAR, MASKOT MAJÖRLER, ŞEFLER

Bandonun bundan önceki maskotu, şu andaki maskot majör Selda Özvarnalı. Selda şimdi Burak Reis İlkokulu ikinci sınıf öğrencisi. Henüz beş yaşındayken bandoya maskotluk etmeye başlamış. İki yıllık maskotluğundan sonra okula yazılınca maskot maskot majör olmuştur. Kendisi ayrıca çok iyi trampet çalmaktadır.

Majörler ise Gamze Kıray, Asûde Çebe ve Emel Öztürk.

Ateş Cev bandonun boru şefi. Öğretmenleri olmadığı zaman arkadaşlarına o başkanlık ediyor ve onun idaresinde bando büyük bir başarıyla marşlarını çalabiliyor.

Trampet şefi Hakan Öztürk'ün ise soloları meşhur. Trampetine tam anlamıyla hakim, kabiliyetli bir öğrenci.

Davullardaki ilgi çekici nokta ise üç tanesinin kız olması. Turan Kuzucu ve Zeki Şahin'in yanında başarıyla davul çalan üç kız Hatice Tüzer, Esin Karaçay ve Sevgi Çiftçi.

YARININ BÜYÜK MÜZİSYENLERİ

Öretmenleri Erdoğan Aksoy küçüklerin her birinin birer kabiliyet olduğunu ve gelecekte müzik dalını seçecek olurlarsa bir çoğunun oldukça başarılı olabileceklerini belirtiyor. Ayrıca küçüklerin büyük bir çoğunluğu da, ilerde müzik dalında çalışma-

Reis
unun
ASKOT
OSU

larını sürdürmeyi arzu ediyorlar.

Burak Reis İlkokulunun bandosu birçok kuruluş tarafından büyük bir ilgiyle karşılanıyor. Her yıl Tekirdağ Kiraz Bayramına, Silivri Yoğurt Bayramına, Deniz Şehitleri Gününe baş davetli olarak katılıyorlar. Ayrıca okullarının açılış töreninde ve 23 Nisan Çocuk Bayramında gösteriler yapıyorlar. Bundan başka televizyon idarecilerinin de dikkatini çekmiş olacaklar ki, 50. Yılda Türk Çocuğu adlı programda bandoya ve gösterilerine geniş yer verilmişti.

NERDEN YARDIM GÖRÜYOR?

Bandonun para ihtiyaçları okul aile birliği yardım derneğinin durmak bilmez çabalarıyla sağlanıyor. Bandoda kullanılan her şey okula ait. Bugün Kuleli Askerî Lisesi gibi muhteşem bir okulun 180 kişilik bandosu olduğu düşünülürse, Ortaköy'deki küçük bir İlkokulun 120 kişilik kadro meydana getirebilmesi oldukça büyük bir başarı.

Burak Reis İlkokulunun Bandosu bundan tam 12 yıl önce Müdür Hasan Üzman'ın çabalarıyla kurulmuş. O yıllarda okulun başarılı bir de Batı Müziği orkestrası varmış. Okul idaresi bunun yanı sıra bir başka topluluk daha kurmaya karar vermiş. Büyük bir çoğunluk mehter takımı kurma fikri üzerinde birleşmiş. Fakat birçok ilkokulda mehter takımı olduğu düşünülünce bu fikirlerinden vazgeçmişler. Bir değişiklik getirmeyi amaçlayarak bando üzerinde karar kılınmış.

İLK İLKOKUL BANDOSU

Bu kararla Türkiye İlkokulları arasında ilk defa bir bando kurulmuş oluyordu.

Bando ilk kurulduğunda 40 kişiymiş. O zamanki hocaları ise Selâhattin Evcim. Selâhattin Bey iki yıl kadar bandoyu çalıştırmış, bundan sonra görevini şimdiki öğretmen Erdoğan Aksoy'a terketmiş. Erdoğan Aksoy 10 yılı aşkın bir zamandır Burak Reis İlkokulu bandosunu çalıştırmakta...

Müdür Hasan Üman bandonun kuruluş nedenlerini şöyle açıklıyor:

— «Okulumuz öğrenciyi sokaktan uzaklaştırmayı, okul saatleri dışındaki zamanlarını da okul faaliyetleriyle geçirmelerini amaçlıyor. Bu nedenle birçok topluluk meydana getirdik. Batı müziği orkestrası, folklor, bale, tiyatro... Bando da bunlardan biri. Çocuğu hafta sonlarında da okula bağlıyabilmenin tek yolu budur. Bugün okulumuzun mevcudu 1200 kişi kadardır. Demek ki, her on öğrenciden biri bandoda yer alıyor. Diğerleri de başka topluluklarda sosyal faaliyetlerde bulunmaktalar. Böylece çocuk boş zamanlarını da yararlı işlerde değerlendirmiş oluyor.»

Öğretmen Aksoy ise şöyle diyor :

— «Bando millî bir kuruluş olduğundan ve ayrıca çocukları disiplin, otorite ve düzene alıştırdığından oldukça faydalı bir çalışmadır.»

Birçok Türk marşını başarıyla icra eden bu maskot bandonun ilerde çok daha büyük başarılar elde etmesini diliyor, kendilerini kutluyoruz.

■ **AYŞEGÜL KAKINÇ**

SİHİRLİ AYAKKABI

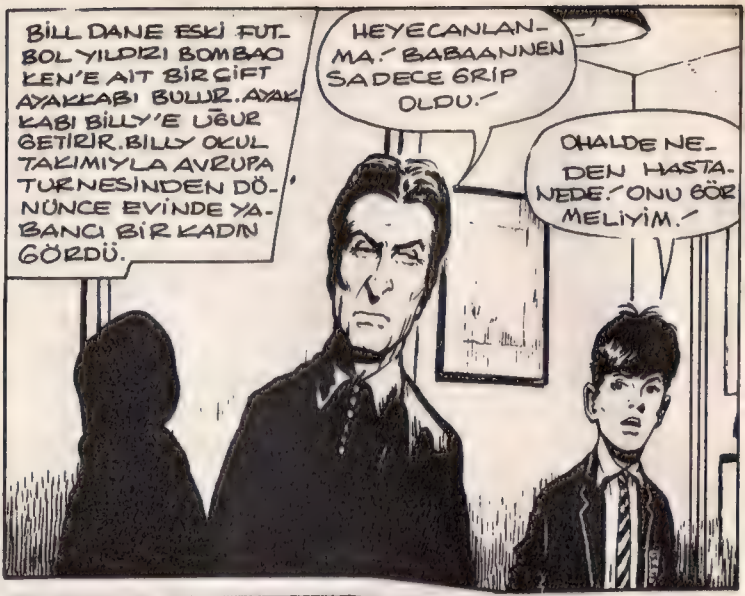

BİLLY EVE GİTTİ...
BİR SAATTİR YEMEK SENİ BEKLİYOR OĞLUM. YE VE HEMEN YAT.
NE SERT KADIN!
İŞ, İŞ, İŞ BU EVDE BAŞKA ŞEY YOK. O ESKİ AYAKKABIYI DA ATTIM. PARÇALANMIŞTI.
ATMIŞ MI?
ATTINIZMI? BUNU YAPAMAZSINIZ.
BAĞIRMA DELİKANLI. ESKİCİ BAY FED'E VERDİM ONLARI...
ŞİMDİ GİT YAT. SABAH GİDİP ALIRSIN. HAYDİ.
HEMEN GİTMELİYİM.
BİLLY GEÇ SAATE KADAR BEKLEDİ..
ON DAKİKADA GELİRİM!
SONRA..
KİLİTLİ! ATLAYACAĞIM.
J RENFREW JUNK DEALER
KEEP OUT
AYAKKABI BURADA OLMALI.
BİRDEN..
KİMSİN? SÖYLE KÖPEĞİ BIRAKIRIM.
BURADA YAKALANIRSAM DURUMU NASIL ANLATIRIM KİMSE İNANMAZ Kİ!
GRRRR!
HAFTAYA BİLLY AYAKKABISINA KAVUŞACAKMI ACABA!

(Devamı Var)

TELEVİZYON MASALI

DOKTOR AMCA ZOR DURUMDA

DOKTOR Amca veteriner olduktan sonra çok para kazanmaya başladı. Kız kardeşi de bu işten çok memnundu. Doktor Amca çok para kazandıkça o da çarşıya çıkıp kendine güzel elbiseler alabiliyordu. Doktor Amcaya gelen hayvanların bazıları o kadar hasta oluyorlardı ki, bir hafta boyunca doktorun evinde yatıyorlardı. İyileşince de, çok sevdikleri ve hayatlarını borçlu oldukları Doktor Amca'dan ayrılmaya yanaşmıyor, yaşlı gözlerle daha çok kalıp kalamıyacaklarını soruyorlardı. Doktor Amca hayvanları çok sevdiğinden hiç bir zaman onları kıramıyordu. Böylece Doktor Amcanın evi her gün biraz daha kalabalıklaşıyordu. Ayrıca Doktor Amcanın kendisi de evin kalabalıklaşmasına elinden geldiğince yardım ediyordu doğrusu. Meselâ günlerden bir gün bahçede oturmuş pipo içerken, yoldan geçmekte olan maymunlu bir adam gördü. Hemen boynundaki tasmanın maymunu rahatsız ettiğini anladı ve onu sahibinden satın aldı. Böylece zavallı küçük maymun kendine rahat bir ev bulmuş oldu. Doktor Amcanın hayvanları ona Tşi Tşi adını verdiler. Bir başka sefer de Puddleby şehrine gelen bir sirkin timsahı dişi ağrıdığından Doktor Amcaya tedaviye geldi. İyileşince balıkları yemeyeceğine söz vererek bahçedeki havuzda kalmak istediğini söyledi. Şehir halkı Doktor Amcanın evine bir timsahın yerleştiğini duyunca hayvanlarını yiyebilir korkusundan onları Doktor Amcaya getirmemeye başladılar. Bu durum karşısında Doktor Amca timsahtan sirke dönmesini rica etti. Fakat timsah acı acı gözyaşı döküp, oraya dönmek istemediğini söyleyince Doktor Amca yumuşadı ve onun kalmasına izin verdi. Sara Dulittıl bu işe çok kızdı:

— «Johan, bu timsahı yollamalısın. Tam durumumuz düzelmişken, her şey yeniden alt üst olacak. Bu evden, ya o gider, ya da ben.»

— «Fakat ona söz verdim. Sirkte çok kötü yaşıyormuş, oraya dönmek istemiyor. Ona Afrika'ya, geldiği yere gönderecek param da olmadığına göre mecburen burada kalacak.»

— «Pekâlâ, öyleyse ben gidiyorum.»

Böylece Sara Dulittıl eşyalarını toplayarak evi terketti. Doktor ve hayvanları yalnız kaldılar. Kısa zamanda Doktor Amca eskisinden çok daha fakir düştü. Fakat buna hiç aldırmıyordu.

— «Para bir yüktür», diye düşünüyordu. «Eğer icat edilmemiş olsaydı, bugün insanlar çok daha mutlu yaşıyacaklardı. Para mutluluk getirmez.» Fakat Doktor Amca ve hayvanlarının durumu gün geçtikçe kötüleşiyordu. Bir gün salonda toplandılar ve yeni kararlar aldılar. Maymun yemek pişirecek, köpek evi temizleyecek, ördek yatakları toplayacak, bayküş para hesaplarını tutacak, domuz bahçeyle ilgilenecek, papağan da çamaşırları yıkayacaktı. İlk günler, bu işler hepsine oldukça zor geliyordu, fakat kısa zamanda alıştılar. Hattâ hoşlanmaya başladılar. Fakat parasızlık başlarına dertti. Kış da bütün şiddetiyle bastırınca hayvanların çoğu açlıktan bitkin bir hale geldiler. Doktor Amca bu işi nasıl bir çare bulacaktı acaba?

(On beş gün sonra yeni bir Dr. Amca Masalı)

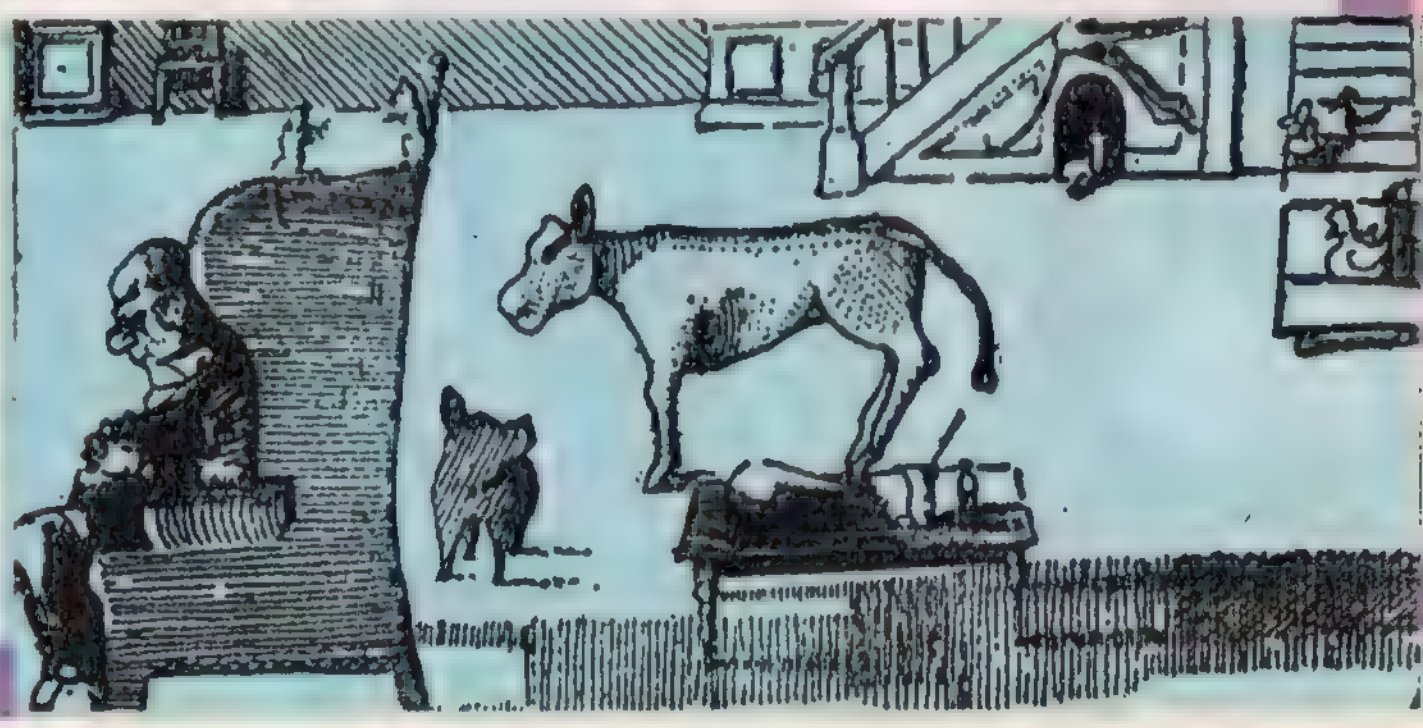

MASAL

PAŞA NİNE

ALTIŞAR katlı iki apartımanın arasında kalmış, tek katlı ufacık bir evdi. Semtin çocukları ona «Tahtadan ev» diyorlardı. Derinlemesine epeyceydi ama sokaktan yüzü bir kapı ile bir pencereden oluşuyordu. Girenlerin söylediğine bakılırsa, dar bir taşlıktan yandaki odaya, sonra karşıdaki mutfağa ve onun yanındaki ikinci odaya geçilirmiş. Taşlık kırmızı tuğla döşeliymiş. Kapının önünde mutlak yarı ıslak bir tahta bezi bulunurmuş.

Mutfaktan da küçücük bir bahçeye çıkılırmış, burada kuyu ve onun yanında kocaman bir incir ağacı varmış.

Kimseye bir zararı olmazdı kadıncağızın. Ayda, yılda bir kaybolur, bir iki ay görünmez, sonra çıkar gelirdi. Savruk, aptalca bir besleme kızla beraber otururdu. Üç ayda bir defa da kocasından bağlanan dul maaşını almaya giderdi.

Mahallede herkesin gözüne diken olmuştu o küçük ev. Dünyanın en akıllısı kendileriymiş gibi, kadıncağıza akıl öğretenler de çoktu:

— A teyze, bu gecekondu kılıklı evde ne oturuyorsun? Ver müteahhide, sana sekiz katlı apartıman yapar, iki üç dairesini de sana verir. Birinde otursun, iki tanesini de kiraya verir, bey gibi yaşarsın. Hem kaloriferli evde iliklerin de ısınır.

Hepsine aynı karşılığı veriyordu:

— Bu evi kocam yaptırmış. Ben bu eve gelin geldim. Askerdeki oğlumu burada dünyaya getirdim, kocam burada öldü. Evlâdımı burada yetiştirdim. Ben bu evin bir yongasına dokunamam.

Akılsız diyorlardı, inatçı diyorlardı. Hattâ karşıki komşu:

— Şu kocakarıya kafam bozuluyor, diyordu. Bir ters tarafıma rastlarsa yıkarım tepesine gecekondusunu.

Pek açığa vurmuyorlardı ama bir ikisi Belediyeye başvurarak evin yıkılması için dilekçe vermiş, hattâ «İhtiyar, bunak bir kadın oturuyor. Yangın çıkartıp bütün mahalleyi yakacak,» demişlerdi.

Belediye ile, polisler is olmayınca parayı denediler. O tahta ev için elli bin, yüz bin teklif ettiler. Kadıncağız:

— Sağ olun, dedi. Bana dört daire vermeye kalkanlar da var. Zaten oğlum da sattırmıyor?

Kim bu kadının oğlu?

.....

Bir gün o caddenin çocukları koşarak arkadaşlarına haber verdiler:

— Bir askerî araba girdi sokağa. Üç yıldızlı forsu da var.

Çocuklar koşuştular. Boy sırasına bakmadan dizildiler. Yalnız onlar mı? Apartıman kapıcıları da, günlerden pazara rastladığı için dairelerde bulunan Beyler de, yatak kıyafetiyle dolaşan hanımlar da tül perdelerin arkasından hayretle bakmaya koyuldular.

Üç yıldızlı simsiyah araba o küçük, tahta evin önünde durmuş. Şoförün yanından bir Albay dışarı çıkmış, arkadaki kapıyı açmış, içeriden apuletleri gökyüzü gibi yıldız dolu, kurmay işaretinin yanında çarpı işareti gibi iki de kılıç bulunan bir Orgeneral inmiş. Albayın selâmını aldıktan sonra tahta evin kapısına varmıştı.

Albay da, arabayı kullanan gedikli de arabanın birer tarafında ayakta duruyor ve sigaralarını avuçlarının içine saklıyarak gizli gizli içiyorlardı.

Neden sonra, Orgeneral şapkası elinde evden çıktı. Başı örtülü olan kadın ona tutunur gibi, yanında ayakta duruyordu.

Orgeneral onun elini öptü. Kadın kocaman bir meşe ağacına sarılan bir çocuk gibi ona sarıldı. Adamı kendisine doğru iğdi. Yüzünü öptü.

— Kendine dikkat et oğlum.

Adam iki elinin arasındaki ufarak, buruşuk eli bir daha öptü:

— Üzülme anacığım, dikkat ederim.

Askerce bir de selâm vererek arabanın yanına geldi. Kıpırdamadan bakan çocuklar birer küçük asker gibi dimdik durmaya çalışıyorlardı.

Orgeneral onlara:

— Merhaba çocuklar! dedi.

Çocuklar sağ ellerini sağ kaşlarının dış ucuna değdirip:

— Sağol, diye bağırdılar.

Araba hareket ederken ihtiyar kadın bakır maşrapanın içindeki suyu sokağa doğru serpti.

Çocuklardan biri ona doğru koştu:

— Paşanine, dedi. Oğlun muydu senin?

Kadın başörtüsünün ucuyla gözlerini silerken:

— Hıı, dedi.

İhtiyar kadının adı o günden sonra Paşanine olup kaldı.

KEMALETTİN TUĞCU

KÜÇÜK KARİKATÜRİSTLER ÖDÜLLERİNİ ALDI

Kısa Pantolon Karikatür yarışmasını kazanan öğrenciler toplu halde.

ÇOCUK Esirgeme Kurumu tarafından tertiplenen ilkokul çağındaki çocuklar arası 'Kısa Pantolon Karikatür Yarışması' geçtiğimiz günlerde sonuçlandı. Dünyanın birçok ülkesindeki Türk çocukları tarafından büyük bir ilgiyle karşılanan yarışmaya binlerce karikatür geldi. Karikatürler küçüklerin yaş seviyesine göre tasnif edildi. Buna göre beş ayrı değerlendirme yapıldı. Her sınıftan bir birinci, bir ikinci, bir üçüncü seçildiği gibi iki kişiye de mansiyon verildi.

Ödül dağıtma töreni 24 Nisan Çocuk Şenliği gününde İstanbul'da Spor ve Sergi Sarayında yapıldı. Dış ülkelerde ve İstanbul dışındaki şehirlerde oturan yarışmacıların bir çoğu da bu ödül dağıtım gününe gelmeye çalışmışlardı. Ödül alan ve dereceye giren arkadaşların adları şöyle:

I. SINIFLAR: Şehnaz Sarıkaya (Almanya) birinci, Cem Şahin (Ankara) ikinci, Hülya Suskan (Almanya) üçüncü. Ayrıca Tutku Günkut (İstanbul) ve Emre Aydın (İstanbul) birer mansiyon kazandılar.

II. SINIFLAR: Birinci Gürgan Güçer (İstanbul), ikinci Ali İsmet Özkan (İstanbul), üçüncü Sema Fayzın (İstanbul). Mansiyonlar Ferhat Denkoğlu (Almanya), Suna İşler (İstanbul).

III. SINIFLAR: Özlem Orant (İzmir) bir karikatürüyle birinci, diğer bir karikatürüyle ikinci oldu. Üçüncü Egemen İlici (Bursa). Mansiyonlar Mehmet Bellier (İstanbul), Lokman Karslı (Kırıkkale).

IV. SINIFLAR: Tamer Yavuz (İstanbul) birinci, Yeşim Şimdim (İstanbul) ikinci, Lerzan Metin (İstanbul) üçüncü. Mansiyonlar Hülya Aydemir (Kayseri), Hadi Erverdi (Adapazarı).

V. SINIFLAR: Oya Güzel (İzmir) birinci, Hakan Türköz (Ankara) ikinci, Kemal Yurdakadim (Hollanda) üçüncü. Orhan Taymaz (Adapazarı), Ertan Seçkin (Adapazarı) mansiyon.

Bütün bu sanatçı kardeşleri candan kutlarız.

13 YENİ ÇOCUK BAHÇESİ

23 Nisan Çocuk Bayramı kutlandığı gün İstanbul şehrinde 13 tane çocuk bahçesi açıldı. Çocukları sokaktan ve sokağın tehlikelerinden uzaklaştıran bu yararlı hizmetleri halka açan Belediye Başkan Vekili Aytekin Kotil İstanbul'daki çocuk bahçesi sayısının 174'e ulaştığını belirtti. Ayrıca iki ay içinde on çocuk bahçesi daha açılacağını sözlerine ekledi.

Yeni açılan çocuk bahçeleri şunlar: Kadıköy yakasında, Üsküdar Doğancılar, Beylerbeyi Arabacılar Meydanı, Zeynep Kâmil ve Kadıköy Arap Merzarlığı Beyoğlu bölgesinde, Kulaksız, Etiler Akatlar, Şişli Fulya II. ve I. Levent çocuk bahçeleri. İstanbul Bölgesinde ise Zeytinburnunda iki tane, Bakırköy Merter, Eyüp Düğmeciler ve Fatih K. Mustafapaşa çocuk bahçeleri.

Belediye Başkan Vekili Aytekin Kotil açılışta görülüyor.

Orta dereceli okul sınavlarına girmek isteyen okuyucularımız için Kılavuz Testler dizisi

TEST IV

Hazırlayan: Mustafa ERSOY

KELİMELER ARASINDAKİ İLİŞKİ

Bir kelime söylendiği zaman kendine en yakın başka kelimelerin çağrışımına neden olur. Açlık deyince akla hemen ekmek gelir. Buna kelimeler arasındaki ilişki diyoruz.

Aşağıda verilen kelimelerden hangisinin test kelimesi ile en yakın ilişkisi olduğunu işaretle gösteriniz.

Örnek : Para — Cüzdan

1 — AV	:	Orman	Köpek	Tüfek
2 — YELKEN	:	Deniz	Tekne	Rüzgâr
3 — BAROMETRE	:	Yağmur	Basınç	Rüzgâr
4 — BAŞAK	:	Tarla	Buğday	Saman
5 — BAYRAK	:	Bayram	Direk	Ulus
6 — BEŞİK	:	Ağaç	Kundak	Bebek
7 — HASTA	:	Yatak	Doktor	Eczane
8 — CAMİ	:	Namaz	Ezan	Minare
9 — YAZI	:	Defter	Kalem	Silgi
10 — ÇADIR	:	Koamp	Direk	Kır.

Gelecek sayımızda cümle sıralama testi sunacağız.

(Geçen hafta sunduğumuz III No'lu Test'in cevapları)

1 — Eşya çalmak, saz çalmak, yoğurt çalmak, bakır çalmak, yeşile çalmak, vb.
2 — Temize çıkmak, kapıdan çıkmak, ağaca çıkmak, kıra çıkmak, yüksek mevkie çıkmak vb.
3— Kapı açmak, musluğu açmak, başını açmak, hamur açmak, hesap açmak vb.
4 — Hapisten kaçmak, işten kaçmak, çorak kaçması, çukura kaçmak, rengi kaçmak vb.
5 — Denize açılmak, içi açılmak, rengi açılmak, arası açılmak, penceresi açılmak vb.
6 — İş aramak, hak aramak, cep aramak, çare aramak vb.
7 — Dayak atmak, taş atmak, lâf atmak, palavra atmak, pamuk atmak vb.
8 — Göreve bakmak, pencereden bakmak, çaresine bakmak, iyi bakmak, kusura bakmak vb.
9 — Gemisi batmak, parası batmak, çamura batmak, iğne batmak, rahat batmak vb.
10 — İş görmek, arkadaşını görmek, fark görmek, ileriyi görmek, hesap görmek vb.

(Haftaya yeni bir test örneği)

4 AS ve

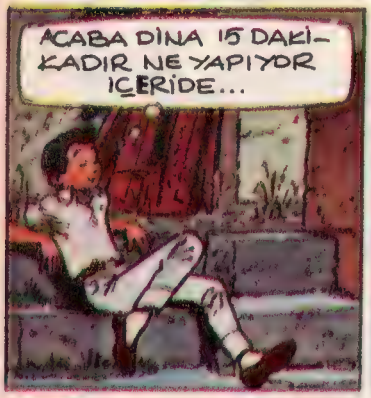
ACABA DİNA 15 DAKİKADIR NE YAPIYOR İÇERİDE...

DİNA İLE LASTİK HALA DÖNMEDİLER.

BEN BİR GÖZ ATIP GELEYİM.
BELKİ DE BİRŞEYLER YİYORLARDIR.

NE OLDU BUNLARA YAHU.

GİRİN DELİKANLI.
EEE... HMM....

GELİN SİZDE ARKADAŞLARINIZA KATILIN.

HERKEZ BURABA OLDUĞUNA GÖRE ARTIK SORUMU SORABİLİRİM. PROFESÖR TÜB VE KURKURU NEREDE..

SİZ CEVAP VERİN.
EFLATUN, ÇİÇERON, MOLİER.

SİZ CEVAP VERİN BAKALIM.

KÜREK, DÜMEN, YELKEN, ÇIPA, YEKE....

BU ŞEKİLDE DAVRANMAYA DEVAM EDERSENİZ KÖTÜ OLACAK.

SEN SÖYLE ŞİŞKO.
PEYNİR, PASTIRMA, SUCUK....

BUNLAR ALAY EDİYORLAR.
SIRADA KIZ VAR.

HAYIR ! PROFESÖRÜN KURKURU İLE NEHRİN KENARINA GİTTİĞİNİ SÖYLEMEYECEĞİM. BENDEN LAF ALAMAZSINIZ.

KURKURU

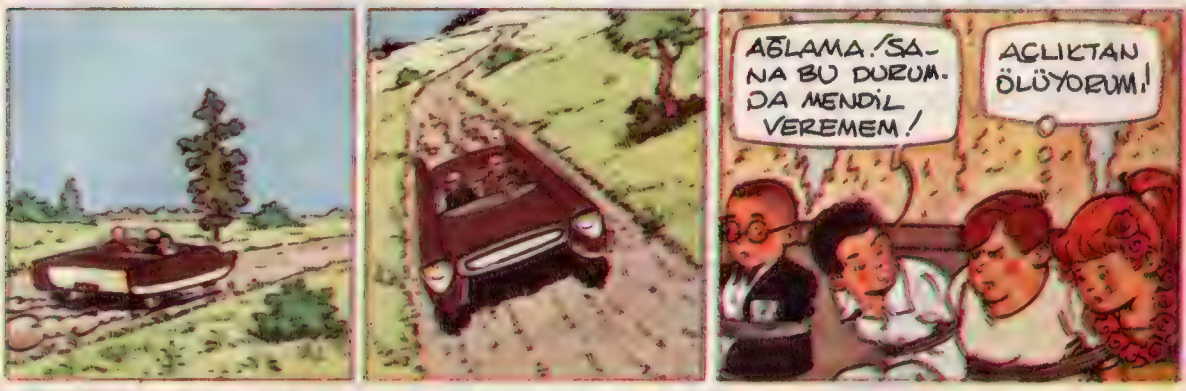

Mehmet Arif

(Devamı var

BULMACA OYUN EĞLENCE

Doğan Kardeş'in

BİLGİLİ OKUYUCULARI

«Kim bu büyük şarkıcı» sorumuzun doğru cevabı da Nasrettin Hoca idi. Doğru cevap verenlerin isimleri aşağıdadır. Bu okuyucularımızı da tebrik ederek sizlere tanıtıyoruz.

Yıldız Ağar (İskenderun)
Zeynep Selen (Ankara)
Halim Tunçer (İstanbul)
Osman Yırtımcı (Bursa)
Yasemin Tümer (Ankara)
Can Zaloğlu (İstanbul)
A. Faik Değirmencioğlu (Milas)

«Bu ilimizin adı nedir?» sorumuzun cevabı Edirne idi. Doğru cevap veren okuyucularımızı aşağıda tanıtıyoruz, kendilerini tebrik ederiz.

Mesut Tan (Kütahya)
Aydın Şentop (Selçuk)
Ahmet Asrak (Kütahya)
Canan Öncel (Balıkesir)
Feridun Engin (İzmit)
İlkay Söylemez (Uzunköprü)
Nalân Alâettinoğlu (Tirebolu)
Cenk Toktamış (İstanbul)
Hüsnü Perek (Niğde)
Emine Kaynaklı (Bursa)
Nezihe Öztaş (Bursa)
Aslı Salt (Eskişehir)
Fatih Leşanoğlu (Ankara)
Nalân Kavaklı (Bursa)
Ayla Diri (Bursa)
Bora Ilıca (İstanbul)

(Arkası var)

YEDİ YANLIŞ OYUNU

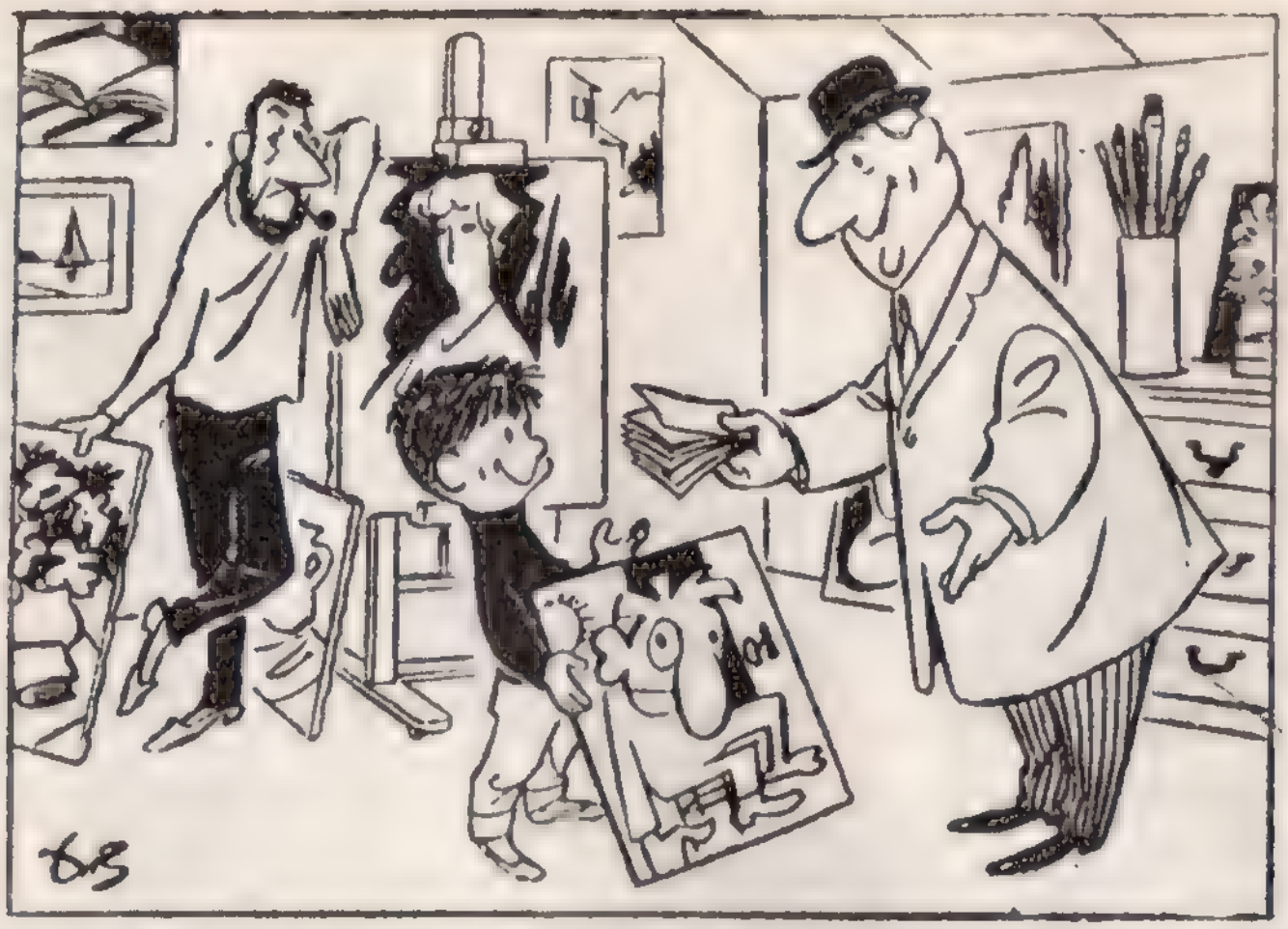

Bizim Ali Bey geçenlerde bir tablo satın almak için ressama gitmişti. Atelyedeki bütün resimleri birer birer gözden geçirdikten sonra bir tanesinde karar verdi. Ama tesadüfe bakın ki o da ressamın oğlunun yaptığı bir tabloydu. Tabiî Ahmet bey de paraları ressam yerine oğluna verdi. Bakalım bu iki resim arasındaki yedi değişikliği bulabilecek misiniz?

DEGIŞİKLIKLER NERELERDE :

1 — En soldaki manzarada, yelkenlinin önündeki sahil daha yüksek; 2 — Ressamın piposu daha yukarıda; 3 — Sehpadaki portredeki kırmızı saçları daha fazla; 4 — Sehpanın üstü daha alçak; 5 — Oğlanın kazağı daha uzun; 6 — Oğlanın sağ elini tutuşu değişik; 7 — Vazodaki fırçalardan biri eksik.

ÖNEMLİ DUYURU

BABALAR GÜNÜ sayımız için isimlerini yazdıracak küçük okuyucularımızın, bugünden başlıyarak 10 gün içinde (en geç 26 Mayıs Salı günü elimize geçecek şekilde) isimlerini ve bulundukları şehri adresimize bildirmelerini rica ederiz.

Zarfın üstüne «BABALAR GÜNÜ SAYISI İÇİN» diye yazmayı unutmayın.

TELEVİZYON NEDİR? NASIL ÇALIŞIR?

Uzaklardaki programlar

Bazı programlar sadece bir televizyon istasyonu yardımıyla yayılır. Bunlara mahallî programlar denir. Bazen, memleketteki birçok televizyonlar aynı anda programı yayınlarlar. Bunlara da şebeke programları denir. Şebeke programları çok uzak bir şehirden gelebilirler. Bu programlara ait işaretler, özel vericiler yardımıyla bütün memlekete gönderilir. Televizyon istasyonunuz bu işaretleri alır almaz evinize yollar. Program nerede başlarsa başlasın, neey ait olursa olsun televizyon daima aynı çalışır.

(Haftaya başka bir bölüm)

uzaydan saldırı

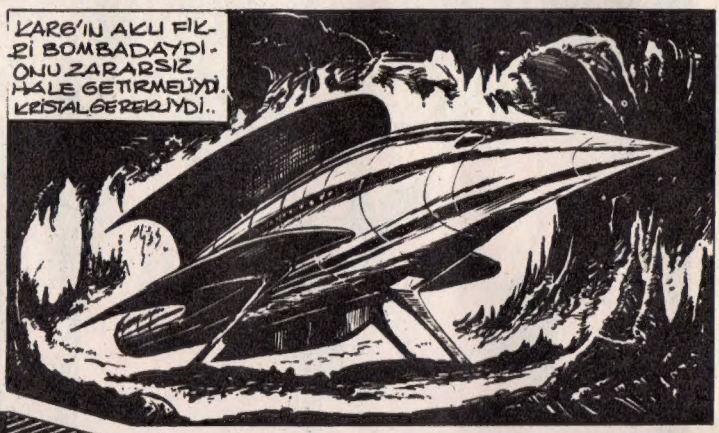

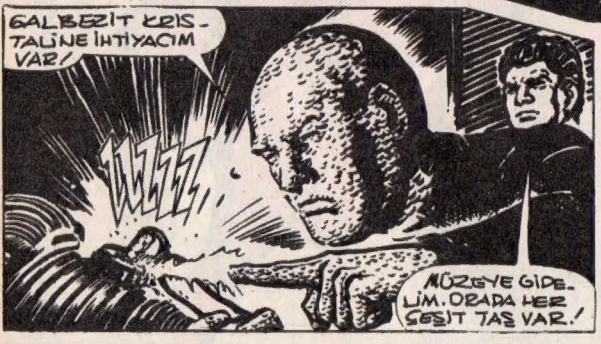

Mehmet Ali

HEDEF DUNYA

Mehmet Ali Kaşaş

(Devamı var)
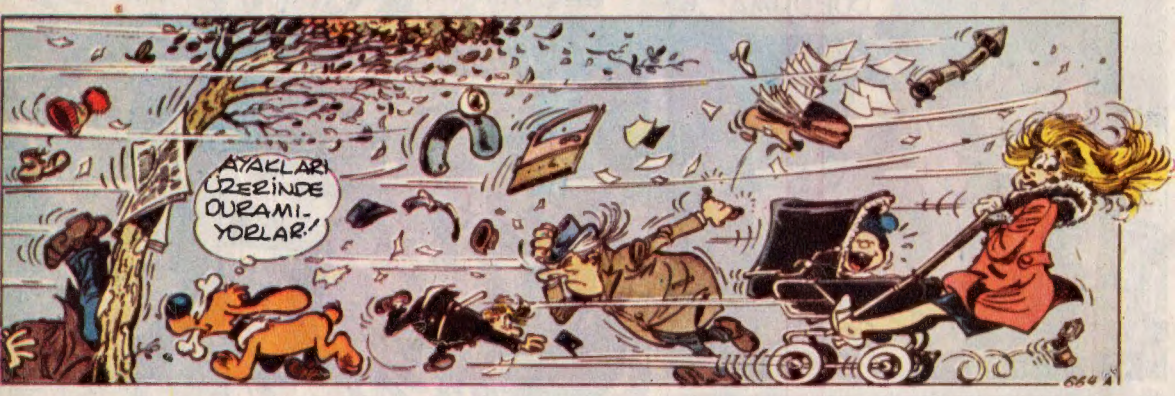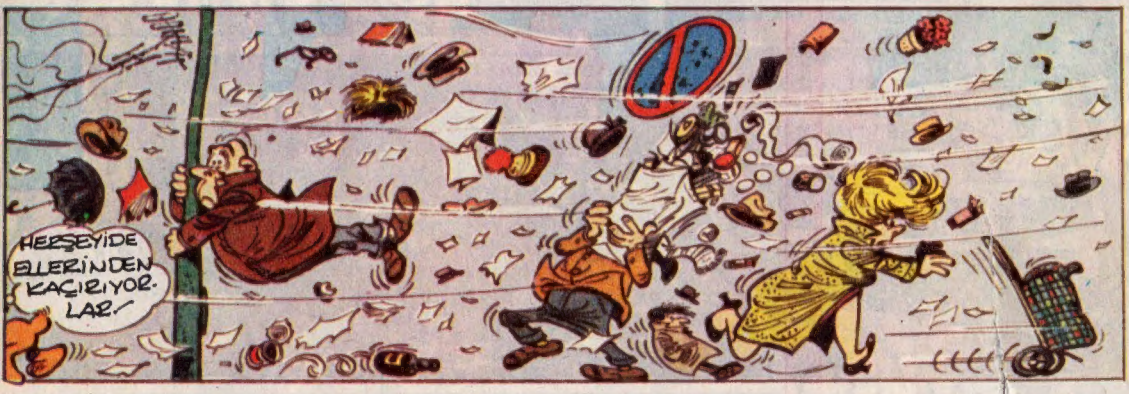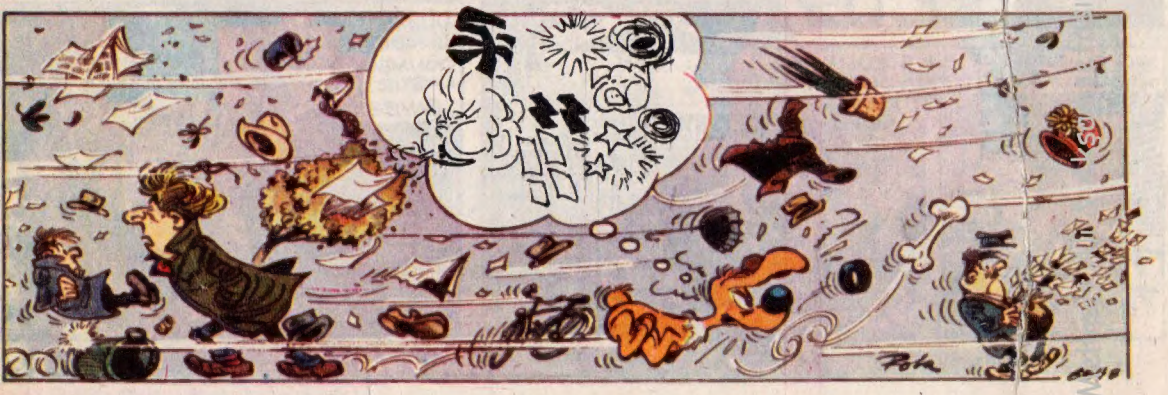
Cancan ile afacan